

andre Lande ikke har — for disse Landes Vedkommende kunde man sige, at Skatteyderne behandles uretfærdigt —, en Særstilling, som jeg tror, man godt til Dels kunde ophæve ved at fastslaa, at man fra Indtægten ikke har Ret til at trække Skat af Formue. Ikke mindst de ærede Medlemmer, der kender Forholdene i Landkommunerne, ved, hvilke Vanskeligheder det kan afstedkomme, og hvilken Uvillie det Gang paa Gang giver Anledning til, naar store Formueejere kommer til at betale en meget ringe Skat, maaske en ringere Skat end Arbejdere og Husmænd i vedkommende Sognekommune, idet Loven giver dem Adgang til at trække Skatten ikke alene fra deres Arbejdsindkomst, som ofte er ringe, men ogsaa fra en ofte ret stor Formueindtægt. Det er derfor ikke mindst af landkommunal Interesse, at dette Forhold bliver ændret som foreslaaet af Finansministeren.

Forslaget hviler, som det alt er blevet sagt, væsentligt i sig selv. Det er muligt, at der vil blive nogen Stigning enkelte Steder, men ingen kan paa Forhaand sige, om der ikke kommer en Nedgang andre Steder; det er meget svært at sige nu, om der bliver en ringe Merindtægt for Statskassen, eller der maaske bliver en ringe Mindreindtægt.

Der er en anden Bestemmelse, som jeg har hæftet mig ved, og som har tiltalt mig i overordentlig høj Grad. Det er Bestemmelsen om en Omorganisation af Skatteligningen. Der er sikkert adskillige af det høje Landstings Medlemmer, som har været ude for den samme Oplevelse, som jeg var ude for forleden ved et Møde afholdt for Skatteraadsmøder, Medlemmer af Ligningskommissioner og Sogneraadsmøder. Mødet blev holdt her i Hovedstaden, og blandt Talerne var Næstformanden for Landsoverskatteraadet, det ærede Medlem af Folketinget Hr. Henningsen. Saadanne Møder er blevet afholdt rundt omkring i vort Land, og det har været Opgaven ved disse Møder at holde, om jeg saa maa sige, et Kursus for Sogneraad, Ligningskommissioner og andre Skattemyndigheder, saaledes at de Folk, som skal beskæftige sig med Befolkningens Skatteydelse, kunde faa en bedre og mere ensartet Forstaaelse af, hvorledes man skulde foretage Skatteligningen. De Foredrag, som her blev holdt, dels af Næstformanden for Landsoverskatteraadet, dels af Embedsmænd i Landsoverskatteraadets Administration, var af en saadan Art, at man fik et klart Billede af, hvor overordentlig van-

skeligt det er for Skattemyndighederne at faa den rigtige Ligning frem. Retsbegrebet hos Befolkningen er ikke lige stærkt udviklet paa alle Omraader. Medens saa godt som hele Befolkningen forstaaer, at man ikke maa tage noget, der tilhører andre, at det i hvert Fald vil blive straffet haardt, at man ikke maa foretage dette eller hint, for det er stridende mod de og de Paragraffer i vedkommende Lov, vedtægt og Straffeloven o. s. v., o. s. v., saa er der to Ting, som mange Mennesker rundt omkring i Befolkningen ikke føler, det er nogen Skam at gøre, og slet ikke tænker over er strafbart. Det ene er dette at „pudse“ Toldvæsenet, naar man kommer ind over Landets Grænse fra en Udenlandsrejse og har forputtet noget paa sin Person eller i sin Garderobe, saaledes at man slipper for at svare den i Loven betingede Toldafgift af disse Varer. Mange Mennesker har ogsaa den Opfattelse, at kan man undgaa at komme til at betale Indkomstskat eller Formueskat af hele sin Indtægt eller af hele sin Formue, saa er det maaske nok ikke rigtigt, men hvad, det er jo ingen Forbrydelse. Folk skønner ud fra sig selv, at saadant noget gør saa mange; naar bare de kan komme godt fra det, er det ikke nogen særlig stor Forseelse.

Det er en Opgave, som ikke mindst alle offentlige Personer har, og som jeg haaber, de alle sammen røgter tilfredsstillende, at oplyse Befolkningen om, at denne Opfattelse er ganske gal, at det er lige saa urigtigt at narre Toldvæsenet og Skattevæsenet som at narre andre, der har Ret til at faa Bidrag til at organisere Samfundet for paa en fornuftig Maade. Men nu har vi det vidnefast udtalt af selve de Myndigheder, som har med Skatteoppebørselen og Skatteligningen at gøre, at det er i højeste Grad vanskeligt at faa en rigtig Skatteligning lagt. Det er blevet udtalt ikke alene paa det Møde, jeg her taler om, men paa adskillige andre Møder, som jeg har set Referater af, at det har vist sig ved Samarbejdet mellem Landsoverskatteraadet og Skatteraadene, at der er Sogneraadsmøder, ja, Sogneraadsmænd, som har været paa den forkerte Side af Ligningen, og som bagefter i Mindelighed har maattet indbetale ofte ret store Beløb for at berigtige deres fejlagtige Opgivelse. Det er sikkert ikke af Uvidenhed eller af Ukendskab til Skatteforholdene, at disse Uregelmæssigheder kommer frem. Det er sikkert sket ud fra den Opfattelse: Naa, hvad, man behøver da ikke